

Valgtreds (Esfærning), at skulle sælge Skinnene og Materialerne til Banen og saa benytte det hele Anlæg som en almindelig Landvei. Men det turde dog lettelig blive en meget kostbar Maade at anlægge en Landvei paa. Jeg indrømmer, at denne Side af Sagen ikke har været gjort til Gjenstand for en nærmere Calculé; det er en Dpfattelse, som man ikke har fundet Anledning til at undersøge, og jeg seer mig derfor ikke istand til at fravige den Anskuelse, som jeg efter de mig foreliggende Acter har maattet danne mig om Sagen. Det er en Selvfølge, at, hvis der fremkommer andre Dplysninger, saa vil ogsaa Dpfattelsen kunne forandres, men jeg tilstaaer, at jeg ikke anseer det let muligt, at saadanne Dplysninger skulde kunne fremkomme. Jeg troer, at det vil vare længe, inden man kan skaffe Beviser for, at det er gjortligt og muligt at faae den store jydskke Hedestrafning opdyrket og frugtbargjort ved at lægge en Jernbane igjennem den. Andre kunne have en ganske anden Dverbetvilling, men, saalænge man ikke kan paaberaabe sig ganske bestemte Erfaringer i saa Henseende, maa man ikke synes, at det er saa forunderligt, om den, der nærmest har at bære Ansvar for, at Statskassen ikke kommer til at staae i ganske overordentlig ugunstige Forhold, krymper sig ved at gaae ind paa den Art Foretagender.

Bregendahl: Ja, jeg kan ikke Andet end meget beklage at have hørt den ærede Finantsministers Udtalelser, thi, naar jeg skulde holde mig til dem og navnlig til den første Deel deraf, saa maa jeg ansee det for aldeles for-gjæves at stemme for disse 6000 Rd., da jeg saa ikke troer, at det vilde lede til noget-somhelst gunstigt Resultat. Forsaavidt den ærede Finantsminister fremhævede den Betragtning, at den Forpligtelse, Statskassen maatte overtage for dette Anlægs Styk, skulde være for det egentlige Kongeriges egen Regning, saa er det jo givet, at saaledes, som Jernbanesagen engang er kommen til at staae, følger det af sig selv, men, naar den ærede Finantsminister begynder med at udtale, at efter hans fuldkomne Dverbetvilling en Bane i en anden Retning end den, der fra

hans Side er bleven antydet, ikke vil kunne approberes af ham, eller rettere sagt, at han ikke kan samtykke i, at Staten overtager nogen-somhelst Forpligtelse med Hensyn til en anden Bane, og, naar han endte med at sige, at han tvivlede om, at han kunde komme til nogen anden Dverbetvilling, saa maa jeg, som sagt, troe, at Sagen dermed er standset og tilende. Men dette kan ikke andet end i høi Grad forundre, og jeg ledes til ikke at lægge den Vægt paa den ærede Finantsministers Udtalelse, som jeg ellers vilde skænke den, derved, at han udtalte en saa bestemt Dverbetvilling; han siger jo, at det er ifølge de Dplysninger, der foreligge, men dert synes mig at være noget Hypothetisk og ligesom en Erkendelse af, at han kan komme til en anden Dverbetvilling. Nu siger han vel ogsaa, at han tvivler om, at der kan forelægges ham saadanne Dplysninger, at han kan komme til en anden Dverbetvilling, men han har ogsaa tillige selv sagt, at han ikke selv har noget personligt Kjendskab til Forholdene, og han har ikke modsagt, at der ikke foreligger ham Dplysninger af nogen sær vigtig Betydning, udenfor de Dplysninger, som havde ved Jernanelovens Behandling i Aaret 1853, og jeg slutter deraf, at den ærede Finantsminister ikke vil vedblive at benægte, at han kan faae en anden Dverbetvilling, thi, naar man erkjender, at man ikke selv har tilstrækkelig Indsigt i Forholdene, saa kunne de Dplysninger og Erklæringer, der forelaae i 1853, ikke beføie Nogen til derpaa at støtte en fast og uroffelig Dverbetvilling om Sagen. Jeg skulde derhos ogsaa troe, at den høitærede Finantsminister vil erkjende, at det, med al Agtelse for de Autoriteter og de officielle Sagkyndige, hvorfra han henter sine Dplysninger, ogsaa er en offitel Dplysning, han faaer igjennem Rigsdagens Udtalelser. Jeg skulde derfor troe, at den ærede Finantsminister ikke aldeles vil tilfidesætte de Dplysninger, der gives gennem Rigsdagen, og at han ikke vil betage Rigsdagens Udtalelser al Betydning eller Vægt. Jeg troer saaledes, at den ærede Finantsminister, om han end ikke vil indrømme det en høi Grad af Sandsynlighed, dog ikke vil erklære det for usandsynligt, at han kan komme til en anden Dverbetvilling, naar Sagen er bleven mere